

Lliures i Combatives

Feminisme revolucionari i anticapitalista

ORGULL LGTBI ORGULL DE CLASSE

EL FEIXISME NO PASSARÀ

Contra la violència LGTBI-fòbica i el feixisme:

Volem ser EL QUE SOM!

L'opressió del col·lectiu LGTBI continua sent insuportable. Els insults, pallisses i assassinats —com el d'en Samu a A Coruña l'any passat o el recent cas del criminal en sèrie de Bilbao, responsable d'acabar amb la vida de quatre nois gais— no deixen de créixer. El 2021 es van registrar 748 delictes d'odi per motius d'orientació o identitat sexual, però la realitat és que davant una justícia que es col·loca dia rere dia del costat dels nostres agressors, només una de cada deu víctimes decideix denunciar. Segons dades de l'Agència Europea de Drets Fonamentals, la xifra d'atacs que queden impunes a l'Estat espanyol puja al 93%.

A la por que sentim cada cop que sortim al carrer se suma un llistat de discriminacions molt més invisibles però igual de doloroses. Hem d'amagar la nostra orientació sexual per trobar feina —el 86,6% de les persones LGTBI consideren necessari amagar-ho a les entrevistes de treball—, se'ns condemna a un atur crònic —la taxa d'atur entre la comunitat trans se situa en el 80%—, anar als nostres centres d'estudi es converteix en un infern —el 49% de les estudiantis

LGTBI pateixen assetjament escolar—i patim una persecució constant al nostre àmbit social i familiar per ser qui som—el 58% de les persones LGTBI d'entre 13 i 24 anys confirma que alguna vegada se'ls ha intentat convèncer perquè “canviïn la seva sexualitat”.

Per no parlar d'una altra de les grans xacres que ens colpeja, especialment a les persones trans: la prostitució. Són molts i moltes les que intenten legitimar el negoci de l'esclavitud sexual —negoci que genera anualment entre 5 i 7 bilions de dòlars en guanys— sota una suposada “llibertat d'elecció”. Aquest cinisme és l'ABC dels defensors de la “lliure empresa” i el capitalisme, que entenen que és normal que es puguin acumular beneficis fabulosos gràcies a la compravenda de la voluntat sexual i els cossos de milions de dones i nenes.

Aquest debat s'ha tornat a col·locar a la taula de debat recentment amb la proposta del PSOE de modificar el Codi Penal per prohibir el proxenetisme en qualsevol de les seves formes. Per descomptat que volem que les lleis reconguin el caràcter inhumà i masclista d'aquestes

pràctiques, però també cal denunciar la hipocresia i l'oportunisme d'aquest suposat feminisme. Formalment, la prostitució no és legal a l'Estat espanyol, però això no ha impedit que sigui una de les màximes destinacions turístiques per consumir-la o que 45.000 dones siguin esclaves sexuals. El govern del PSOE durant anys, amb les polítiques d'acomiadaments, retallades socials i submissió davant el poder de l'Església i la patronal, no ha fet res per combatre les arrels de la prostitució. És més, en els darrers 20 anys aquesta xacra ha continuat creixent alhora que s'ha mantingut una política de criminalització de les víctimes. Això evidencia que tenir una posició formalment abolicionista i al mateix temps ser un pilar sòlid del sistema capitalista és una incongruència completa.

Però encara és més escandalosa la posició que alguns grups integrats a Unides Podem estan adoptant. Els diputats d'En Comú Podem i Ada Colau —amb lligams clars amb el sindicat de proxenets OTRAS— han sortit a defensar la necessitat de regularitzar la prostitució. Legalitzar una de les formes més cruels

de violència contra les dones no té res de feminista ni d'esquerres. És reproduir el mateix missatge patriarcal i masclista contra el qual milions de dones i persones LGTBI ens hem aixecat aquests darrers anys.

L'extrema dreta a l'ofensiva

La dreta i l'extrema dreta del PP i Vox, les sectes catòliques i la jerarquia de l'Església, amb el seu discurs homòfob, transfob i misogin, promouen la violència contra tots i totes nosaltres. I ho fan amb impunitat. Posen al centre de la diana un dels col·lectius més oprimits perquè els sectors més reaccionaris de la societat ens agredeixin. Treuen els feixistes a desfilar per barris pro drets LGTBI per assetjar i espantar tothom amb qui es creuin. Això és el que tenen reservat per a nosaltres els defensors de l'“Espanya una, grande y libre”.

Per tot això, el moviment LGTBI ha deixat clar el seu segell antifeixista, i que la nostra lluita està vinculada a la feminista, antiracista i per uns serveis públics

dignes als barris obrers. Perquè, a més de ser gais, lesbianes, bisexuals, intersexuals i trans, som part de la classe treballadora.

Com ja hem denunciat, és indignant veure com s'està produint aquesta escalada d'agressions sota el govern PSOE-UP. No només hem hagut de suportar que el PSOE, amb Carmen Calvo al capdavant, fes tot el possible perquè la Llei Trans no tirés endavant, o que Grande-Marlaska enviés els antiavalots a reprimir manifestacions. Sinó que seguim sense veure mesures reals que millorin les nostres vides. L'Executiu insisteix que cal acabar amb la discriminació al col·lectiu LGTBI. Però què en fan al respecte? Si segueixen

sense depurar de franquistes l'aparell de l'Estat i la judicatura, si no s'atreixeixen a tocar la Llei d'Estrangeria, si ens venen com un gran triomf una reforma laboral que no canvia en res la que va fer el PP, i si segueixen sense garantir una inversió econòmica massiva a la sanitat pública que ens permeti fugir de la xacra de les malalties mentals.

Tot i les lleis aprovades, d'accions simbòliques com la posada en marxa del telèfon 024 o de les declaracions de molts polítics —ja siguin de dretes o “progressistes”— sobre la seva homosexualitat, la nostra opressió s'agreuja amb la crisi econòmica i el creixement de l'extrema dreta a tot el món.

Per un Orgull combatiu i de classe

Cada cop som més els i les que entenem que no serveixen de res les paraules si no van acompanyades de fets, i que aquest sistema no funciona per a la gran majoria. Per això reivindicuem la memòria històrica del nostre moviment i el seu caràcter de classe davant els mateixos i les mateixes que cada Orgull intenten treure rèdits de la nostra lluita. Defensem un Orgull anticapitalista, al marge del folklore i el carnaval que les i els capitalistes intenten organitzar cada any per al lucre de les grans empreses i multinacionals. Pretenen, d'un dia de reivindicació de la lluita contra la nostra opressió, fer-ne un

gran negoci. No podem permetre que la caverna mediàtica i la dreta política s'emboliquin amb la bandera de l'arc de Sant Martí quan s'acosta el nostre dia perquè al cap de poques hores tornen a la seva croada contra nosaltres.

Com a Stonewall: només la lluita ens farà lliures. No deixarem de lluitar per acabar amb el capitalisme i construir una societat nova que garanteixi els nostres drets, la nostra dignitat i el respecte que mereixem.

Uneix-te a Lliures i Combatives!

La dreta i la CEOE contra els DRETS DE LES DONES

VE DE LA CONTRAPORTADA

Tanmateix, no es toca l'anomenada objecció de consciència, que s'ha convertit en un pilar per impedir a les dones exercir el nostre dret a avortar, i tampoc no es destinen recursos per garantir que puguem exercir aquest dret a la sanitat pública, tal com recull la pròpia llei actual i que és incompleta sistemàticament (el 84,51% de les IVE el 2020 es van realitzar a la xarxa privada, segons dades oficials).

Els nostres drets es conquisten lluitant

La reforma pretén garantir l'accés a l'avortament als hospitals públics de totes les comunitats autònomes. Però, com es controlarà que el PP i Vox no impedeixin l'exercici de les IVE allà on governen, com a Madrid, Múrcia o Andalusia?

Per què se segueix permetent aquest suposat dret a l'objecció de consciència? Què canviarà si es manté la sanitat pública sota mínims sense recursos i sense el personal necessari?

Irene Montero i UP volen que aquesta reforma entri en vigor abans de la fi de la legislatura, però el projecte només ha iniciat la seva tramitació i ja està patint canvis que en rebaixen el contingut.

Malauradament, des de determinats sectors del PSOE s'està pressionant per a eliminar o limitar els aspectes més positius d'aquesta Llei de cara a congraciarse tant amb la patronal i la dreta com amb l'Església Catòlica. Una política que ha suposat, després de més de vint anys de governs “socialistes”, que segueixi sense garantir-se el dret a l'avortament a la sanitat pública.

Des de Lliures i Combatives creiem que els avenços que recull aquest projecte de Llei són positius però insuficients, i que seran combatuts a capa i espasa per la reacció i l'Església Catòlica, com està succeint amb la llei del “Només sí és sí”. Si UP vol realment capgirar aquesta situació només podrà fer-ho trencant amb la política de la “correlació de forces” parlamentària i recolzant-se en el veritable motor d'aquesta llei: la lluita del moviment feminista, de les joves i treballadores que ens hem enfrontat als tribunals i institucions franquistes pels nostres drets i els de la nostra classe.

Al nostre web

- Per l'abolició de la prostitució! Combatre el negoci del proxenetisme amb mesures efectives en defensa de les víctimes!
- Sobre el model de prostitució a Alemanya i la legalització de l'esclavitud sexual
- El Tribunal Suprem i l'extrema dreta volen acabar amb el dret a l'avortament als EUA
- Tràfic de dones a la frontera ucraïnesa. La guerra imperialista i la dona treballadora

Segueix-nos a les xarxes socials

Bendecidos por Franco. Los tribunales de la democracia contra la mujer

Nova publicació

Recentment ha sortit a la llum un nou llibre que la Fundació F. Engels ha editat en col·laboració amb Lliures i Combatives.

La seva autora, Mª Teresa Gómez-Limón, partint de la seva tràgica experiència personal, denuncia una etapa històrica de l'opressió contra la dona conscientment amagada: la Transició espanyola. Aquest important període polític convertit en exemplar per la ideologia dominant és exposat sense embuts per una de les seves víctimes, jutjada i sentenciada per tribunals i lleis franquistes anys després d'aprovar-se la Constitució i sota un govern de majoria absoluta del PSOE presidit per Felipe González.

Mª Teresa va ser acusada de cometre incest amb el seu fill de 3 anys, basant-se en les declaracions de dos testimonis del seu exmarit. Malgrat totes les proves presentades per desmentir aquesta calúnnia, el jutge es va negar a acceptar-les, arrabassant-li la custòdia i, posteriorment, perjudicant la relació amb els seus altres dos fills. Tots aquests abominables fets van succeir entre el 1978 i el 1988, una dècada en què la Transició havia donat a llum a una suposada nova etapa democràtica.

El cas de la Teresa no va ser l'únic. Les lleis i institucions que teòricament

havien de protegir les dones van emparar maltractadors i difamadors, amb el suport actiu dels jutges que reivindicaven els mateixos valors franquistes. L'autora assenyala amb noms i cognoms els responsables d'aquest malson, no només capellans i magistrats, sinó també dirigents “socialistes”. En les seves pròpies paraules: “M'irrita escoltar molts autoproclamats ‘progressistes’ afirmar que la Constitució ho va arreglar tot, perquè és una falsedat. El franquisme va continuar copant les institucions i el PSOE no va fer res per a canviar-ho. Continua mantenint el Concordat amb l'Església Catòlica, permetent així que aquesta última se seguís ocupant dels assumptes relacionats amb el matrimoni, la família i l'educació”.

A les pàgines del llibre es relata com en aquest cas no hi va haver errors, confusions o mala sort. Les víctimes de la dictadura van ser moltes i durant diferents etapes. Encara hi ha milers de persones que van ser assassinades i abandonades en cunetes les famílies de les quals segueixen sense poder-les enterar dignament, sense oblidar que els seus botxins no han estat jutjats. Però també hi ha una altra etapa, després de la mort de Franco, en la suposada “demo-

cràcia”, en què especialment les dones van patir una sèrie de violències institucionals pel sol fet de voler defensar els seus drets.

Mª Teresa és doctora en Psicologia i llicenciada en Ciències de la Informació per la UCM, i té una llarga experiència professional com a psicòloga forense especialitzada en violència sobre la dona. Aquest llibre suposa una aportació valuosa i nova a la recuperació de la memòria històrica i a la lluita contra el masclisme.

Compra el llibre per 10 euros a fundacionfedericoengels.net i descobreix tot el nostre catàleg feminista

LA DRETA I LA CEOE CONTRA ELS DRETS DE LES DONES

La nova llei de Salut Sexual i Reproductiva i d'Interrupció Voluntària de l'Embaràs (IVE) — aprovada en Consell de Ministres a mitjans de maig— amplia el dret a l'avortament per a les menors a partir de 16 anys sense consentiment patern, estableix que la píndola del dia després serà gratuïta als centres de salut, elimina el període de reflexió de 3 dies abans d'iniciar el procés d'Interrupció Voluntària de l'Embaràs, i recull avenços com la baixa per regles doloroses o la baixa prepart des de la setmana 39 de gestació. També reconeix com a violència els ventres de lloguer o l'esterilització forçosa de dones amb discapacitat, entre altres aspectes.

Per descomptat, aquesta proposta ha aixecat una furibunda resposta per part de la dreta, i tant el PP com Vox s'hi han oposat i han intentat ridiculitzar el que per a milions de dones suposa el període menstrual (entre el 50% i el 90% de nosaltres en edat reproductiva experimentem menstruacions doloroses). La ultradretana Macarena Olona ha arribat fins i tot a utilitzar demagògicament els pacients oncològics, assenyalant que li sembla insultant que s'atorguin baixes per la regla quan els pacients amb càncer no ho poden fer. I ho diu una represen-

tant qualificada de la patronal, que si pogués acabar amb les baixes mèdiques remunerades de qualsevol tipus.

Alhora, Núñez Feijóo —la suposada nova cara moderada i centrada del PP— s'ha oposat a què les menors a partir de 16 anys puguin avortar sense el consentiment patern, un dret que va eliminar el govern de Rajoy. Una posició que coincideix sense fissures amb la posició nacionalcatòlica de la ultradreta.

La nova Llei seguirà sense garantir el nostre dret a l'avortament a la sanitat pública

Però les crítiques a aquesta llei també han vingut del mateix govern central, concretament per part de la representant de l'IBEX35: Nadia Calviño. La vicepresidenta primera ha arribat a dir que la baixa per regles doloroses estigmatitza les dones. Una posició que reproduceix sense embuts els plantejaments de la CEOE. El que ens perjudica no és que se'ns reconeguin drets, sinó que ens explotin i ens paguin pitjors salaris!

El projecte impulsat per Unides Podem recull diverses conquestes fruit de la potent lluita que hem protagonitzat en els darrers anys.

Tot i això, té serioses limitacions, començant perquè se cedeix davant la patronal permetent que la despesa per aquestes baixes sigui assumida amb diners públics i no pels empresaris.

És cert que es recuperarà el dret a l'avortament a partir dels 16 anys sense consentiment patern i s'eliminarà el lliurament del sobre amb informació sobre maternitat que es dona a les que demanen interrompre el seu embaràs (amb continguts d'associacions antiavortistes a algunes comunitats) i que també desapareixeran els 3 dies de reflexió obligatoris després de la recepció.

CONTINUA A L'INTERIOR ►

EL MEU COS
LA MEVA DECISIÓ

Número 15

933 248 325 • 629 467 550
lliuresicombativescatalunya@gmail.com
www.libresycombativas.net

**ESQUERRA
REVOLUCIONÀRIA**